

G. Hasselriis, Kålund-Jørgensen, og Stegger Nielsen) ønsker dog som anført i bemærkningerne til §§ 2 og 3 den nuværende uddannelsestid på $2\frac{1}{2}$ år opretholdt.

Til optagelse i en studenterklasse kræves studentereksamen. Der er ikke fastsat nogen minimumsgrænse for den karakter, hvormed eksamen skal være bestået, således at enhver student kan melde sig til seminariet, på samme måde som han uden hensyn til sin eksamenskarakter kan melde sig på universitetet. Men der er dog den forskel, at det afhænger af seminariets skøn — eventuelt tillige af, hvorledes han klarer den egnethedsprøve, som han som andre aspiranter vil blive stillet overfor — om han bliver optaget eller ikke.

Til § 15.

Studenterklasserne må i fremtrædende grad tage sigte på uddannelsen af lærere til eksamenskolerne, og når denne uddannelse for sprogenes vedkommende baseres på *den nysproglige studentereksamen* og for naturlære og matematik på *den matematisk naturvidenskabelige studentereksamen*, vil der — særlig hvis den særlige uddannelse begynder allerede i 1ste klasse, hvortil bestemmelsen giver hjemmel — kunne nås et for undervisning i eksamensmellemskolen og realklassen fuldt ud tilfredsstillende resultat.

Af sprog vil her også *fransk* kunne optages som fag, således at det kan ventes, at man herigennem kan få egnede lærere til realklassens undervisning i *fransk*.

De *klassisk-sproglige studenter* vil kunne optages i studenterklasserne, men det må afhænge af de pågældendes særlige kundskaber og forudsætninger, i hvilke fag de vil kunne tage særlig undervisning.

Inden udgangen af 1ste klasse bør der foretages en bedømmelse af eleverne, således at de afgjort uskikkede allerede på dette tidspunkt kan udskilles.

Kapitel 5. Fællesbestemmelser.

Til § 16.

Optagelsesprøven skal afholdes af seminariet, der selv sørger for censorer. Ved seminarierne for småbørnslærerinder beskikkes censorerne dog som hidtil af undervisningsministeren, da dette er den eneste prøve, som de heromhandlede lærerinder underkaster sig, og der derfor er grund til at lade den kontrollere af det offentlige. Man har opretholdt den hidtil gældende praksis, hvorefter disse censorer også skal være medvirkende ved afgørelsen af, hvilke af aspiranterne der skal optages på seminarierne, et spørgsmål, der ved andre seminarier helt er overladt til seminariet selv.

Til § 17.

Ved lov af 15. april 1930 § 4, stk. 2, blev der nedsat et stående udvalg bestående af 7 medlemmer, hvoraf 3 udpeges af statsseminariernes forstandere og 4 af forstanderne for de private seminarier; dette udvalg skulle være rådgivende for ministeren dels med hensyn til ændringer i reglerne om optagelse på seminariet (§ 4, stk. 2), dels om målet for undervisningen og fordringerne i de enkelte fag ved den afsluttende prøve (§ 7), dels ved valg af censorer (§ 11, stk. 1) og endelig ved affattelsen af de almindelige bestemmelser om lovens gennemførelse (§ 19).